

MUZEUL DE ARTĂ CLUJ-NAPOCA
Piața Unirii nr. 30, tel/fax 0264-596952
www.macluj.ro, macn@cluj.astral.ro, CUI: 4354574

UNIVERSITATEA
DE ARTĂ
ȘI DESIGN
CLUJ-NAPOCA

COMUNICAT DE PRESĂ

Muzeul de Artă Cluj-Napoca, instituție publică de cultură care funcționează sub autoritatea Consiliului Județean Cluj, organizează, în perioada 6 – 15 martie 2020, expoziția de grup a artiștilor Radu Băieș, Mircea But, David Farcaș, Andrei Ispas, Tincuța Marin, Oana Nastasache, Lucian Popăilă, Ioan Sbârciu, Andrei Sclifos, Leonardo Silaghi și Alexandra Șerban, reunită sub titlul generic „Echoes Beneath the Waves”.

Publicul va putea avea un prim contact cu expoziția vineri, 6 martie 2020, între orele 18:00-20:00, la sediul Muzeului de Artă Cluj-Napoca (Palatul Bánffy, P-ța Unirii nr. 30), într-o atmosferă informală, în prezența artiștilor expozanți și a autoarei demersului curatorial, Georgiana Buț.

Expoziția reunește 11 artiști care, deși au demersuri variate prin care explorează mediului picturii, coabitează un spațiu comun – pe cât de încărcat de tradiție, pe atât de inepuizabil ca posibilitate de regenerare și experiment – în special prin felul în care ideea de cadru, de decupaj dintr-o scenă reală sau imaginată mai amplă este nelipsită în picturile lor.

O prezență constantă în expoziție este, de asemenea, tematica peisajului, tratată de Andrei Ispas, cu revendicări din Camille Corot și Ion Andreescu, precum și de Ioan Sbârciu, ale cărui pânze – un peisaj diurn și unul nocturn – esențializează experiența unor zile petrecute pictând la Essaouira, Maroc.

Atras de straniețea, calmul și compoziția unor scene, David Farcaș reinterpretează detalii sau face trimiteri la pictura italiană clasică. Lucian Popăilă recuperează practica frescei, iar Mircea But, tema grădinii. În „The Old House”, crengile copacului cuprind cu melancolie curtea casei bunicilor și privitorul deopotrivă.

Revendicându-se din tradiția portretisticii, Andrei Sclifos tratează ideea prieteniei afective și creative dintre doi pictori, în „But as Casagemas”. Pornind de la portretul pe care Picasso i-l face în 1901 pictorului și prietenului său Casagemas, Sclifos îl pictează pe Mircea But într-o postură similară, în tușe libere.

Limitele realității conștiente și ale coerenței raționale se prăbușesc în picturile Tincuței Marin, care sondează zona absurdului oniric cu a sa intensitate emoțională. Imagistica ce deschide poarta spre alte lumi, care trădează, totuși, o bizară familiaritate, e prezentă și în scenele subacvatice învăluite în ambiguu ale lui Radu Băieș.

În demersul Alexandrei Șerban și cel al lui Leonardo Silaghi regăsim preocuparea pentru fragilitatea limitelor sub forma pendulării între figurație și abstracție. Extrăgând detalii și elemente ale unei naturi statice, Oana Năstăsache le distorsionează într-un joc dinamic de planuri ale cărui mize sunt tocmai procesul de abstractizare și atingerea esențialului într-o lucrare.